

The Holy See

Mesajul Sfântului Părinte Benedict al XVI-lea pentru a XXVIII-a Zi Mondială a Tineretului

Mergeți și faceți ucenici din toate națiunile (cf. Mt 28,19)

Aș vrea să fac să ajungă la voi toți salutul meu plin de bucurie și de afecțiune. Sunt sigur că mulți dintre voi v-ați întors de la Ziua Mondială a Tineretului de la Madrid mai mult "înrădăcinați și întemeiați în Cristos, tari în credință" (cf. Col 2,7). Anul acesta, în diferitele dieceze, am celebrat bucuria că suntem creștini, inspirați de tema: "Bucurați-vă mereu în Domnul!" (Fil 4,4). Și acum ne pregătim pentru următoarea Zi Mondială, care se va celebra la Rio de Janeiro, în Brazilia, în iulie 2013.

Înainte de toate doresc să reînnoiesc invitația de a participa la această importantă întâlnire. Celebra statuie a lui Cristos Răscumpărătorul, care domină acel frumos oraș brazilian, va fi simbolul elocvent: brațele sale deschise sunt semnul primirii pe care Domnul o va rezerva tuturor celor care vor veni la el și inima sa reprezintă iubirea imensă pe care el o are pentru fiecare tânăr și pentru fiecare tânără. Lăsați-vă atrași de el! Trăiți această experiență de întâlnire cu Cristos, împreună cu atâția alți tineri care se vor îndrepta spre Rio pentru următoarea întâlnire mondială! Lăsați-vă iubiți de el și veți fi martorii de care lumea are nevoie.

Vă invit să vă pregătiți pentru Ziua Mondială de la Rio de Janeiro meditănd încă de acum asupra temei întâlnirii: "Mergeți și faceți ucenici din toate națiunile!" (cf. Mt 28,19). Este vorba de marele îndemn misionar pe care Cristos l-a lăsat întregii Biserici și care rămâne actual și astăzi, după două mii de ani. Acum acest mandat trebuie să răsună cu forță în inima voastră. Anul de pregătire

pentru întâlnirea de la Rio coincide cu *Anul Credinței*, la începutul căruia Sinodul Episcopilor și-a dedicat lucrările "Noii evanghelizări pentru transmiterea credinței creștine". De aceea, sunt bucuros că și voi, dragi tineri, sunteți implicați în acest elan misionar al întregii Biserici: a-l face cunoscut pe Cristos este cel mai prețios dar pe care îl puteți oferi celorlalți.

1. O chemare urgentă

Istoria ne-a arătat câți tineri, prin dăruirea generoasă de ei înșiși, au contribuit mult la împărăția lui Dumnezeu și la dezvoltarea acestei lumi, vestind evanghelia. Cu mare entuziasm, ei au dus vestea cea bună a iubirii lui Dumnezeu manifestată în Cristos, cu mijloace și posibilități mult inferioare celor de care dispunem în ziua de astăzi. Mă gândesc, de exemplu, la fericitul José de Anchieta, tânăr iezuit spaniol din secolul al XVI-lea, plecat în misiune în Brazilia când avea mai puțin de 20 de ani și devenit un mare apostol al lumii noi. Dar mă gândesc și la cei dintre voi care se dedică misiunii Bisericii cu generozitate: am avut o mărturie surprinzătoare la Ziua Mondială de la Madrid, îndeosebi la întâlnirea cu voluntarii.

Astăzi nu puțini tineri se îndoiesc profund că viața este un bine și nu văd claritate în drumul lor. Mai în general, în fața dificultăților din lumea contemporană mulți se întrebă: eu ce pot să fac? Lumina credinței luminează acest întuneric, ne face să înțelegem că orice existență are o valoare inestimabilă, pentru că este rod al iubirii lui Dumnezeu. El îl iubește și pe cel care s-a îndepărtat de el sau l-a uitat: are răbdare și așteaptă; ba chiar l-a dăruit pe Fiul său, mort și înviat, pentru a ne elibera radical de rău. Și Cristos i-a trimis pe ucenicii săi pentru a duce la toate popoarele această veste bucurătoare de mântuire și de viață nouă.

Continuând această misiune de evanghelizare, Biserica se bazează și pe voi. Dragi tineri, voi sunteți primii misionari printre cei de aceeași vârstă cu voi! La sfârșitul Conciliului Ecumenic Vatican II, pentru care anul acesta celebrăm a 50-a aniversare, slujitorul lui Dumnezeu Paul al VI-lea a încredințat tinerilor și tinerelor din lume un mesaj care se deschidea cu aceste cuvinte: "Vouă, tineri și tinere din întreaga lume, Conciliul vrea să vă adreseze ultimul său mesaj. Pentru că voi sunteți cei care veți lua flacăra din mâinile părinților voștri și veți trăi în lume în momentul celor mai gigantice transformări din istoria sa. Voi sunteți cei care, preluând ceea ce este mai bun din exemplul și din învățătura părinților și învățătorilor voștri, veți forma societatea de mâine: voi vă veți mântui sau veți pieri cu ea". Și încheia cu un apel: "Construiți cu entuziasm o lume mai bună decât cea actuală!" (*Mesaj adresat tinerilor*, 8 decembrie 1965).

Dragi prieteni, această invitație este de mare actualitate. Trecem printr-o perioadă istorică foarte specială: progresul tehnic ne-a oferit posibilități inedite de interacțiune între oameni și între populații, însă globalizarea acestor relații va fi pozitivă și va face să crească lumea în umanitate numai dacă va fi întemeiată nu pe materialism, ci pe iubire, singura realitate capabilă să umple inima fiecăruia și să unească persoanele. Dumnezeu este iubire. Omul care-l uită pe Dumnezeu este fără speranță și devine incapabil să-l iubească pe semenul său. Pentru aceasta este urgent

să se dea mărturie despre prezența lui Dumnezeu pentru ca fiecare s-o poată experimenta: este în joc mântuirea omenirii și mântuirea fiecăruia dintre noi. Oricine înțelege această necesitate nu va putea decât să exclame cu sfântul Paul: "Vai mie dacă nu vestesc evanghelia!" (1Cor 9,16).

2. Deveniți ucenici ai lui Cristos

Această chemare misionară vă este adresată și pentru un alt motiv: este necesară pentru drumul nostru de credință personală. Fericitul Ioan Paul al II-lea scris: "Credința se întărește dăruind-o" (Enciclica *Redemptoris missio*, 2). Vestind evanghelia, voi înșivă creșteți în înrădăcinarea tot mai profundă în Cristos, deveniți creștini maturi. Angajarea misionară este o dimensiune esențială a credinței: nu suntem adevărați credincioși fără a evangeliza. Și vestirea evangheliei nu poate decât să fie consecința bucuriei de a-l fi întâlnit pe Cristos și de a fi găsit în el stânca pe care să se construiască propria existență. Angajându-vă să-i slujiți pe alții și să le vestiți evanghelia, viața voastră, adesea fragmentată între diferite activități, își va găsi unitatea în Domnul, vă veți construi și pe voi înșivă, veți crește și vă veți maturiza în umanitate.

Dar ce înseamnă a fi misionari? Înseamnă înainte de toate a fi ucenici ai lui Cristos, a asculta mereu din nou invitația de a-l urma, invitația de a privi la el: "Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima" (Mt 11,29). De fapt, un ucenic este o persoană care ascultă cuvântul lui Isus (cf. Lc 10,39), recunoscut ca Învățătorul care ne-a iubit până la dăruirea vieții. Așadar, este vorba, pentru fiecare dintre voi, să se lase plăsmuit în fiecare zi de cuvântul lui Dumnezeu: el vă va face prieteni ai Domnului Isus și capabili de a-i face pe alți tineri să intre în această prietenie cu el.

Vă sfătuiesc să vă amintiți de darurile primite de la Dumnezeu pentru a le transmite la rândul vostru. Învățați să recitiți istoria voastră personală, conștientizați și moștenirea minunată a generațiilor care v-au precedat: atâția credincioși ne-au transmis credința cu mult curaj, înfruntând încercări și neînțelegeri. Să nu uităm niciodată asta: facem parte dintr-un lanț imens de bărbați și femei care ne-au transmis adevărul credinței și se bazează pe noi ca alții să-l primească. A fi misionari presupune cunoașterea acestui patrimoniu primit, care este credința Bisericii: este necesar să cunoaștem în ce anume credem pentru a putea vesti. Așa cum am scris în introducerea de la *YouCat*, Catehismul pentru tineri pe care vi l-am dăruit la Întâlnirea Mondială de la Madrid, "trebuie să cunoașteți credința voastră cu aceeași precizie cu care un specialist în informatică știe sistemul operativ al unui computer; trebuie s-o cunoașteți așa cum un muzician cunoaște compoziția proprie; da, trebuie să fiți cu mult mai profund înrădăcinați în credința generației părinților voștri, pentru a putea rezista cu forță și hotărâre la provocările și la tentațiile din acest timp" (*Premisă*).

3. Mergeți!

Isus i-a trimis pe ucenicii săi în misiune cu acest mandat: "Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată făptura. Cine va crede și va fi botezat se va mântui" (Mc 16,15-16). A

evangheliza înseamnă a duce altora vestea bună a mântuirii și această veste bună este o persoană: Isus Cristos. Când îl întâlnesc, când descopăr până la ce punct sunt iubit de Dumnezeu și mântuit de el, se naște în mine nu numai dorința, ci necesitatea de a-l face cunoscut altora. La începutul *Evangeliei după Ioan* îl vedem pe Andrei care, după ce l-a întâlnit pe Isus, se grăbește să-l conducă la el pe fratele său Simon (cf. 1,40-42). Evanghelizarea pornește mereu de la întâlnirea cu Domnul Isus: cine s-a apropiat de el și a experimentat iubirea sa vrea imediat să împărtășească frumusețea acestei întâlniri și bucuria care se naște din această prietenie. Cu cât îl cunoaștem mai mult pe Cristos, cu atât dorim mai mult să-l vestim. Cu cât vorbim mai mult cu el, cu atât dorim mai mult să vorbim despre el. Cu cât suntem mai mult cucerți de el, cu atât dorim mai mult să-i conducem pe ceilalți la el.

Prin Botez, care ne naște la viață nouă, Duhul Sfânt își stabilește locuință în noi și înflăcărează mintea și inima noastră: el este cel care ne conduce la cunoașterea lui Dumnezeu și la intrarea în prietenie tot mai profundă cu Cristos; Duhul este cel care ne determină să facem binele, să-i slujim pe ceilalți, să ne dăruim pe noi înșine. Apoi, prin Mir suntem întăriți de darurile sale pentru a mărturisi în mod tot mai matur evanghelia. Așadar, Duhul de iubire este sufletul misiunii: ne determină să ieșim din noi înșine, pentru "a merge" și a evangheliza. Dragi tineri, lăsați-vă conduși de forța iubirii lui Dumnezeu, lăsați ca această iubire să învingă tendința de închidere în propria lume, în propriile probleme, în propriile obișnuințe; să aveți curajul de "a pleca" din voi înșivă pentru "a merge" spre ceilalți și a-i conduce la întâlnirea cu Dumnezeu.

4. Ajungeți la toate popoarele

Cristos înviat i-a trimis pe ucenici să mărturisească prezența sa mântuitoare la toate popoarele, pentru că Dumnezeu în iubirea sa supraabundentă vrea ca toți să se mântuiască și nimeni să nu se piardă. Cu jertfa de iubire a crucii, Isus a deschis drumul pentru ca fiecare bărbat și fiecare femeie să-l poată cunoaște pe Dumnezeu și să intre în comuniune de iubire cu el. A constituit o comunitate de ucenici pentru a duce vestea de mântuire a evangheliei până la marginile pământului, pentru a ajunge la bărbații și femeile din orice loc și din orice timp. Să ne însușim această dorință de Dumnezeu!

Dragi prieteni, îndreptați ochii și priviți în jurul vostru: atâția tineri au pierdut sensul existenței lor. Mergeți! Cristos are nevoie și de voi. Lăsați-vă implicați de iubirea sa, fiți instrumente ale acestei iubiri imense, ca să ajungă la toți, în special la "cei de departe". Unii sunt departe din punct de vedere geografic, alții în schimb sunt departe deoarece cultura lor nu-i lasă spațiu lui Dumnezeu; unii încă n-au primit evanghelia personal, alții, în schimb, deși au primit-o, trăiesc ca și cum Dumnezeu nu ar exista. Să deschidem tuturor ușa inimii; să încercăm să intrăm în dialog, în simplitate și în respect: acest dialog, dacă este trăit într-o adevărată prietenie, va aduce rod. "Popoarele" la care suntem trimiși nu sunt numai celelalte țări din lume, ci și diferitele locuri de viață: familiile, cartierele, locurile de studiu sau de muncă, grupurile de prieteni și locurile timpului liber. Vestirea bucuroasă a evangheliei este destinată tuturor locurilor din viața noastră, fără nici o

limită.

Aș vrea să subliniez două domenii în care angajarea voastră misionară trebuie să devină și mai atentă. Primul este cel al comunicațiilor sociale, îndeosebi lumea *internetului*. Așa cum am avut deja ocazia să vă spun, dragi tineri, "simțiți-vă angajați să introduceți în cultura din acest nou domeniu comunicativ și informativ valorile pe care se sprijină viața voastră! [...] Vouă, tinerilor, care aproape în mod spontan sunteți în sintonie cu aceste noi mijloace de comunicare, vă revine îndeosebi misiunea evanghelizării acestui «continent digital»" (*Mesaj pentru cea de-a XLIII-a Zi Mondială a Comunicațiilor Sociale*, 24 mai 2009). Așadar, să știți să folosiți cu înțelepciune acest mijloc, luând în considerare și capcanele pe care el le conține, îndeosebi riscul dependenței, de a confunda lumea reală cu lumea virtuală, de a înlocui întâlnirea și dialogul direct cu persoanele cu contactele în rețea.

Al doilea domeniu este cel al mobilității. Astăzi sunt tot mai numeroși tinerii care călătoresc, fie pentru motive de studiu sau de muncă, fie pentru distracție. Dar mă gândesc și la toate mișcările migratoare, cu care milioane de persoane, adesea tineri, se transferă și schimbă regiunea sau țara pentru motive economice sau sociale. Și aceste fenomene pot să devină ocazii providențiale pentru răspândirea evangheliei. Dragi tineri, să nu vă fie frică să mărturisiți credința și în aceste contexte: este un dar prețios pentru cel pe care-l întâlniți să comunicați bucuria întâlnirii cu Cristos.

5. Faceți ucenici!

Cred că ați experimentat de mai multe ori dificultatea de a-i implica pe cei de o vârstă cu voi în experiența de credință. Adesea ați constatat că în mulți tineri, în special în anumite faze ale drumului vieții, există dorința de a-l cunoaște pe Cristos și de a trăi valorile evangheliei, însă aceasta este însoțită de faptul de a se simți nepotriviți și incapabili. Ce-i de făcut? Înainte de toate apropierea și mărturia voastră simplă vor fi un canal prin care Dumnezeu va putea să atingă inima lor. Vestirea lui Cristos nu trece numai prin cuvinte, ci trebuie să implice toată viața și să se traducă în gesturi de iubire. A fi evanghelizatori se naște din iubirea pe care Cristos a revărsat-o în noi; apoi iubirea noastră trebuie să se conformeze tot mai mult cu a sa. Asemenea samariteanului milostiv, trebuie să fim mereu atenți la cel pe care-l întâlnim, să știm să ascultăm, să înțelegem, să ajutăm, pentru a-l conduce pe cel care este în căutarea adevărului și a sensului vieții la casa lui Dumnezeu care este Biserica, unde este speranță și mântuire (cf. *Lc 10,29-37*). Dragi prieteni, nu uitați niciodată că primul act de iubire pe care-l puteți face față de aproapele este acela de a împărtăși izvorul speranței noastre: cine nu-l dă pe Dumnezeu, dă prea puțin! Isus le poruncește apostolilor săi: "Faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să țină toate câte v-am poruncit" (*Mt 28,19-20*). Mijloacele pe care le avem pentru "a face ucenici" sunt mai ales Botezul și cateheza. Asta înseamnă că trebuie să conducem persoanele pe care le evanghelizăm să-l întâlnească pe Cristos cel viu, îndeosebi în cuvântul său și în sacramele: așa vor putea crede în el, îl vor cunoaște pe Dumnezeu și vor trăi din harul său. Aș vrea ca fiecare să se întrebe: am avut vreodată curajul de a propune Botezul

tinerilor care încă nu l-au primit? Am invitat pe cineva să urmeze un drum de descoperire a credinței creștine? Dragi prieteni, nu vă temeți să le propuneți celor de vârsta voastră întâlnirea cu Cristos. Invocați-l pe Duhul Sfânt: el vă va conduce să intrați tot mai mult în cunoașterea și în iubirea lui Cristos și vă va face creativi în transmiterea evangheliei.

6. Tari în credință

În fața dificultăților misiunii de a evangheliza, uneori veți fi tentați să spuneți ca profetul Ieremia: "Ah, Doamne Dumnezeule! Iată, eu nu știu să vorbesc pentru că sunt tânăr". Dar și vouă vă răspunde Dumnezeu: "Nu spune: «Sunt tânăr». Tu vei merge la toți cei la care te voi trimite" (*Ier 1,6-7*). Când vă simțiți nepotriviți, incapabili, slabi în vestirea și mărturisirea credinței, nu vă fie teamă. Evanghelizarea nu este o inițiativă a noastră și nu depinde înainte de toate de talentele noastre, ci este un răspuns încrezător și ascultător la chemarea lui Dumnezeu, și de aceea nu se bazează pe forța *noastră*, ci pe forța *sa*. Acest lucru l-a experimentat apostolul Paul: "Noi avem această comoară în vase de lut pentru ca puterea imensă să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi" (*2Cor 4,7*).

Pentru aceasta vă invit să vă înrădăcinați în rugăciune și în sacrameinte. Evanghelizarea autentică se naște mereu din rugăciune și este susținută de ea: trebuie mai întâi să vorbim cu Dumnezeu pentru a putea vorbi despre Dumnezeu. Și în rugăciune să încredințăm Domnului persoanele la care suntem trimiși, implorându-l să le atingă inima; să cerem Duhului Sfânt să ne facă instrumentele sale pentru mântuirea lor; să-i cerem lui Cristos să pună cuvintele pe buzele noastre și să ne facă semne ale iubirii sale. Și, mai în general, să ne rugăm pentru misiunea întregii Biserici, conform cererii explicite a lui Isus: "Rugați-l deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui" (*Mt 9,38*). Să știți să găsiți în Euharistie izvorul vieții voastre de credință și al mărturiei voastre creștine, participând cu fidelitate la Liturghia duminicală și ori de câte ori puteți în timpul săptămânii. Recurgeți frecvent la sacramentul Reconcilierii: este o întâlnire prețioasă cu milostivirea lui Dumnezeu care ne primește, ne iartă și reînnoiește inimile noastre în caritate. Și nu ezitați să primiți sacramentul Mirului dacă nu l-ați primit, pregătindu-vă cu grijă și angajare. Cu Euharistia, el este sacramentul misiunii, pentru că ne dăruiește forța și iubirea Duhului Sfânt pentru a mărturisi credința fără frică. În afară de asta, vă încurajez să practicați adorația euharistică: a rămâne în ascultare și dialog cu Isus prezent în sacrament devine punct de plecare al noului elan misionar.

Dacă veți urma acest drum, însuși Cristos vă va dăruia capacitatea de a fi pe deplin fideli față de cuvântul său și de a da mărturie despre el cu loialitate și curaj. Uneori veți fi chemați să dați dovadă de perseverență, îndeosebi când cuvântul lui Dumnezeu va trezi închideri sau opoziții. În anumite regiuni din lume, unii dintre voi trăiesc suferința de a nu putea mărturisi public credința în Cristos, datorită lipsei de libertate religioasă. Și sunt unii care deja au plătit chiar cu viața prețul propriei apartenențe la Biserică. Vă încurajez să rămâneți tari în credință, siguri că Cristos este lângă voi în orice încercare. El vă repetă: "Fericitiți sunteți când vă vor insulta, vă vor persecuta și,

mințind, vor spune împotriva voastră tot răul din cauza mea. Bucurați-vă și tresăltați de veselie, căci răsplata voastră mare este în ceruri" (*Mt 5,11-12*).

7. Cu toată Biserica

Dragi tineri, pentru a rămâne tari în mărturisirea credinței creștine acolo unde sunteți trimiși, aveți nevoie de Biserică. Nimeni nu poate fi martor al evangheliei singur. Isus i-a trimis pe ucenicii săi în misiune împreună: "Faceți ucenici" este adresat la plural. Așadar, noi oferim mărturia noastră mereu ca membri ai comunității creștine și misiunea noastră este făcută rodnică de comuniunea pe care o trăim în Biserică: din unitatea și din iubirea pe care o avem unii față de alții ne vor recunoaște ca ucenici ai lui Cristos (cf. *In 13,35*). Sunt recunoscător Domnului pentru prețioasa operă de evanghelizare pe care o desfășoară comunitățile noastre creștine, parohiile, mișcările noastre ecleziale. Roadele acestei evanghelizări aparțin întregii Biserici: "Unul este semănătorul, altul secerătorul", spunea Isus (*In 4,37*).

În această privință, nu pot decât să aduc mulțumire pentru marele dar al misionarilor, care-și dedică întreaga lor viață ca să vestească evanghelia până la marginile pământului. În același mod îl binecuvântează pe Domnul pentru preoți și pentru persoanele consacrate, care se oferă în întregime pe ei înșiși pentru ca Isus Cristos să fie vestit și iubit. Doresc să-i încurajez aici pe tinerii care sunt chemați de Dumnezeu să se angajeze cu entuziasm în aceste vocații: "Este mai mare fericire a da decât a primi" (*Fap 20,35*). Celor care părăsesc toate pentru a-l urma, Isus le-a promis de o sută de ori mai mult și viața veșnică! (cf. *Mt 19,29*).

Aduc mulțumire și pentru toți credincioșii laici care se străduiesc pentru a trăi ca misiune viața lor zilnică acolo unde sunt, în familie sau la locul de muncă, pentru ca Cristos să fie iubit și slujit și să crească împărăția lui Dumnezeu. Mă gândesc îndeosebi la cei care lucrează în domeniul educației, al sănătății, al întreprinderii, al politicii și al economiei și în atâtea alte domenii ale apostolatului laicilor. Cristos are nevoie de angajarea și de mărturia voastră. Nimic - nici dificultățile, nici neînțelegerile - să nu vă facă să renunțați să duceți evanghelia lui Cristos în locurile în care vă aflați: fiecare dintre voi este prețios în marele mozaic al evanghelizării!

8. "Iată-mă, Doamne!"

În concluzie, dragi tineri, aș vrea să vă invit să ascultați în adâncul ființei voastre chemarea lui Isus de a vesti evanghelia sa. Așa cum arată marea statuie a lui Cristos Răscumpărătorul la Rio de Janeiro, inima sa este deschisă la iubirea față de toți, fără deosebiri, și brațele sale sunt întinse pentru a ajunge la fiecare. Fiți voi inima și brațele lui Isus! Mergeți să mărturișiți iubirea sa, fiți noii misionari însuflețiți de iubire și de primire! Urmați exemplul marilor misionari ai Bisericii, ca sfântul Francisc Xaveriu și atâția alții.

La sfârșitul Zilei Mondiale a Tineretului la Madrid am binecuvântat câțiva tineri din diferite

continente care plecau în misiune. Ei îi reprezentau pe foarte mulți tineri care, făcând ecou profetului Isaia, îi spun Domnului: "Iată-mă, trimite-mă pe mine!" (*Is 6,8*). Biserica are încredere în voi și vă este profund recunoscătoare pentru bucuria și dinamismul pe care le purtați: folosiți talentele voastre cu generozitate în slujba vestirii evangheliei! Să știm că Duhul Sfânt se dăruiește celor care, în umilința inimii, se fac disponibili la această vesteire. Și nu vă fie frică: Isus, Mântuitorul lumii, este cu noi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (cf. *Mt 28,20*)!

Acest apel, pe care-l adresez tinerilor de pe tot pământul, asumă o însemnătate deosebită pentru voi, dragi tineri din America Latină! De fapt, la cea de-a V-a Conferință Generală a Episcopatului Latinoamerican care s-a desfășurat la Aparecida în 2007, episcopii au lansat o "misiune continentală". Și tinerii, care în acel continent constituie majoritatea populației, reprezintă o forță importantă și prețioasă pentru Biserică și pentru societate. Așadar, fiți voi primii misionari! Acum, când Ziua Mondială a Tineretului se întoarce în America Latină, îi îndemn pe toți tinerii de pe continent: transmiteți celor de vârsta voastră din întreaga lume entuziasmul credinței!

Fecioara Maria, steaua noii evanghelizări, invocată și cu titlurile de Stăpâna noastră de la Aparecida și Stăpâna noastră de la Guadalupe, să însoțească pe fiecare dintre voi în misiunea sa de martor al iubirii lui Dumnezeu. Tuturor, cu dragoste deosebită, împart binecuvântarea mea apostolică.

Vatican, 18 octombrie 2012

Benedict al XVI-lea

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana